Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 265 (5699) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 6 august 1968

Duminică începe campionatul

JUCĂTORII DESPRE... JUCĂTORI

CONSTANTIN, BARBU, POPA, MOTROC ȘI MATEIANU DESPRE OBLIGAȚIILE FAȚĂ DE FOTBAL ȘI SPECTATORI

Un însemnat număr de jucători — a căror experiență le conferă dreptul să împărtășească din învățămintele lor — au luat cuvîntul la recentele plenare ale comisiilor de fotbal. La tribună, în fața unor săli arhipline, sau în discuții purtate în cercuri mai restrînse, fotbaliști dintre cei mai cunoscuți au enunțat, cu mult simț de răspundere, o parte din obligațiile ce le revin o dată cu începerea celui de al 51-lea campionat al țării.

Mai mult ca oricînd, gîndurile celor ce duminică 11 august vor păși în arenă, se îndreaptă către marele public, față de care simt o mare răspundere. Cum poate fi acesta satisfăcut? CONSTANTIN (Steaua): *„Cea mai mare obligație a fotbalistului este să joace bine. Și cum în tribune se află spectatori, nouă jucătorilor ne revine datoria să facem din fotbal — spectacol..."*

Recunoscîndu-se că în campionatul trecut acest lucru s-a întîmplat destul de rar, s-a ridicat firesc, întrebarea: de ce? Reținem în acest sens răspunsul lui MATEI (Progresul): *„Pentru că fotbaliștii* (se referă la cei din echipa lui) *au fost subjugați rezultatelor imediate. În goana după puncte — în special în returul campionatului — jucătorii nu s-au mai preocupat de calitatea partidelor, meciurile nemaiavînd astfel prea multe momente care să-l încînte pe spectator..."*

Desigur, acest fenomen s-a putut observa îndeosebi la echipele aflate în zona periculoasă a retrogradării. Să nu uităm însă de lipsa de spectaculozitate a multor partide — între echipe neamenințate. Și aceasta s-a datorat, în mare măsură, lipsei de pregătire a unora dintre jucători, ba chiar a unor formații, în ansamblu. *„Indiscutabil*, a spus BARBU (F.C. Argeș), *sărăcia mijloacelor tehnice, sărăcia de cunoștințe fotbalistice duce la spectacole mediocre. După părerea mea, acesta este reversul unei slabe exigențe față de pro-*

Cristian MANTU

(Continuare în pag. a 3-a)

Azi:

„Cupa Bucureștiului"

Amînată din cauza ploii, competiția dotată cu „Cupa Bucureștiului" se va disputa azi. Conform programului anunțat partidele vor avea loc astfel:

- STADIONUL DINAMO, ora 17,30: **Dinamo — Progresul**
- STADIONUL GIULEȘTI, ora 17,30: **Rapid — Steaua**

În deschidere la aceste meciuri vor juca formațiile de tineret-rezerve ale echipelor respective.

Anca Mihăescu — cea mai bună brasistă a concursului de la Dinamo
Foto: R. Teodor

TINERII ÎNOTĂTORI DIN BERLIN CONDUC (61—59) DUPĂ PRIMA ZI

Ieri a început în Capitală întîlnirea bilaterală de înot dintre echipele de copii ale cluburilor *Dinamo București* și *Dynamo Berlin*. Din cele 10 probe ale programului, șase au fost cîștigate de gazde, dar oaspeții vor începe întrecerile din ziua a doua (astăzi, în bazinul Dinamo, de la ora 10) cu un avans minim: 61—59.

Dintre rezultatele înregistrate merită a fi reținute cele ale lui *Anca Mihăescu* (1:25,0 la 100 m bras), *T. Nicolae* (1:11,7 la 100 m delfin — record egalat), *Anca Groza* (1:16,5 — 100 m delfin) și *Eugenia Cristescu* (1:23,5 la 100 m delfin — record categ. C).

CATEG. A: 100 m liber (b): *B. COPCEALĂU* (Buc.) 62,8, H. Nier (Berlin) 64,7, T. Jordan (Berlin) 65,0, N. Postăvaru (Buc.) 67,4; 100 m liber (f): *A. STOBERNACK* (Berlin) 67,7, G. Theil (Berlin) 69,3, L. Radu (Buc.) 70,5, L. Burlacu (Buc.) 72,4; 100 m bras (b): *E. MANOLESCU* (Buc.) 1:21,2, T. Jordan 1:23,7, A. Militaru (Buc.) 1:27,2, J. Glas (Berlin) 1:29,2; 100 m bras (f): *A. MIHAESCU* (Buc.) 1:25,0, A. Georgescu (Buc.) 1:25,3, Y. Krause (Berlin) 1:29,5, G. Müller (Berlin) 1:31,0; 4X50 m mixt (b): *DINAMO BUC.* 2:13,3 — record, Dynamo Berlin 2:19,5; 4X50 m mixt (f): *DYNAMO BERLIN* 2:21,5, Dinamo Buc. 2:24,6 — record;

CATEG. B: 100 m spate (b): *R. SCHIMDT* (Berlin) 1:19,0, T. Nicolae (Buc.) 1:19,4, U. Scholz (Berlin) 1:23,7, D. Zamfir (Buc.) 1:27,6; 100 m spate (f): *G. PLASCH* (Berlin) 1:20,6, C. Bayer (Berlin) 1:21,5, L. Dan (Buc.) 1:25,1, R. Stănescu (Buc.) 1:27,7; 100 m delfin (b): *T. NICOLAE* 1:11,7 — rec. egalat, P. Bruch (Berlin) 1:14,7, U. Schirmer (Berlin) 1:23,1, Robicek (Buc.) 1:25,5; 100 m delfin (f): *A. GROZA* (Buc.) 1:16,5, B. Kletter (Berlin) 1:18,0, R. Gerleih (Berlin) 1:26,6, E. Cristescu (Buc.) 1:23,5 — rec. categ. C.

Ramura de măslin

În ziua a cincea a **pentameronului** olimpic, în ziua cea mai plină de fast și pompă a **agonisticii** elene, **olimpionicii** se îndreptau spre templul lui Zeus pentru a primi, ca semn distinctiv al victoriei, **unicul lor premiu: cununa din ramuri de măslin.** Crainicii proclamau pe învingători, menționîndu-le, în aclamațiile mulțimii, numele propriu, numele tatălui și al cetății căreia îi aparțineau. Apoi, pe frunțile încinse încă de fierbințeala întrecerilor, **helanodicii** așezau cununile biruinței. Ramurile, potrivit tradiției, proveneau din „măslinul sacru al lui Hercule" — presupusul întemeietor al Jocurilor Olimpice. Un copil, suflet neprihănit, tăia ramurile din măslin cu un cuțit de aur.

Renovatorii, creatorii Olimpiadelor moderne, s-au dovedit ceva mai prozaici în domeniul festivităților de premiere. În 1900, la Paris, campionilor olimpici li se înmînează ca premii: umbrele, bastoane și alte obiecte... Peste 8 ani, la Londra, într-un neașteptat reviriment romantic, li se oferă campionilor o ramură cu frunze de stejar. Pe urmă, cu o perseverență demnă de rigiditatea conducătorilor mișcării olimpice, se înscăunează tradiția celor trei medalii metalice, cu față și revers, atîrnate de panglici colorate.

Și iată, de curînd, o veste care ar trebui să anuleze orice ironie. Într-o mișcare de exaltare neo-clasicistă, Comitetul Internațional Olimpic — în ciuda unui prealabil vot negativ — acceptă propunerea Comitetului Olimpic Elen de a se reintroduce remiterea premiului numit **kotinos.** În consecință, chiar la Mexico, cîștigătorii medaliilor de aur vor primi cîte o ramură de măslin în cursul ceremoniei de distribuire a premiilor. S-ar putea ca ramurile să provină tocmai din dumbrava sacră de la Olimpia, ca și făclia aprinsă cu lupa de la razele blîndului soare mediteranean.

Nu ne rămîne decît să urăm sportivilor români să se întoarcă din țara cactușilor cu atîtea ramuri de măslin cîte să stîrnească invidia grădinilor botanice din București și Cluj...

Victor BANCIULESCU

VELIȘTI ROMÂNI LA BALCANIADĂ

Între 7 și 12 august va avea loc, la Istanbul, Balcaniada de yachting (pentru clasele finn și „F.D." — „Olandezul zburător"), la care participă sportivi din Iugoslavia, Bulgaria, Grecia, Turcia și România. Veliștii noștri iau startul cu 4 ambarcații la finn (P. Purcea, P. Svoboda, Gh. Nicolicioiu și Ed. Enopian) și două echipaje la F.D. (I. Alexandru — D. Niculescu; I. Apostol — V. Nemeș). Delegația sportivă română la această importantă competiție internațională (care va servi drept criteriu de selecție și pentru J.O.) a făcut deplasarea, pe calea aerului, la Istanbul. Reprezentativa noastră este condusă de președintele F.R.C.Y., Ion Craiu, și ea mai cuprinde pe antrenorii Gh. Constantin și M. Băiceanu.

În turneul internațional de volei de la Constanța

ROMÂNIA (A) ȘI U.R.S.S. ÎNVINGĂTOARE ÎN PRIMA ZI

CONSTANȚA, 5 (prin telefon, de la trimisul nostru). — În primul meci al turneului internațional din localitate s-au întîlnit echipele România (A) și România (tineret), prima reușind să cîștige cu 3—0 (9, 2, 4) după 45 de minute de la începerea partidei. Ambele echipe sînt foarte tinere, diferențiate prea puțin prin media de vîrstă. România (A) noua noastră echipă, medie 19 ani și 2 luni, antrenată de prof. V. Surugiu, secondat de prof. I. Papuc, iar România (tineret) cu o medie de 17 ani și 8 luni, condusă de prof. Gh. Bodescu cu ajutorul prof. N. Humă. Media de înălțime 1,754 — 1,732 m. Deosebite prea puțin din aceste puncte de vedere în schimb simțitor diferențiate în ceea ce privește valoarea, capacitatea tehnică și mai ales tactica.

Cei de al doilea meci U.R.S.S. — Polonia opunînd două dintre calificatele pentru turneul J.O. din Mexic a luat sfîrșit, după 90 de minute de joc cu victoria echipei U.R.S.S. la scorul de 3—1 (6, 6, —15, 3). Au arbitrat Trhulja (R.S.F.I.) — Slavicek (R.S.C.), primul meci și Lajos — Danoczi (Ungaria) cel de al doilea.

Marți au loc următoarele jocuri: Polonia — Cehoslovacia (tineret) și România (A) — U.R.S.S.

Constantin FAUR

Panoramic brașovean

Handbalul este un sport care se bucură de multă popularitate în orașul Brașov. În școli și în întreprinderi există numeroase echipe dintre care unele au obținut rezultate remarcabile în competițiile republicane, așa cum este cazul formațiilor Rulmentul, Dinamo, Tractorul și altele.

Am așteptat cu nerăbdare și emoție participarea altor orașe la panoramicele ziarului nostru.

Din timiditate s-au înerție ele nu au făcut-o, deși, credem, redacția s-ar fi bucurat sincer.

Și atunci, insinuant, Brașovul redivivus. De astă dată cu alte aspecte, alți oameni și alte idei.

Ansamblul artistic al pionierilor din Brașov, recent creat, expoziția de mare succes a pionierilor în care am văzut o minunată și completă colecție de timbre cu Jocurile Olimpice, activitatea sportivă multilaterală din județ, toate acestea dovedesc că sîntem pe un drum foarte bun. Toată prețuirea deci profesorului Andronic Moldovan, președintele Consi-

Virgil LUDU

(Continuare în pag. a 2-a)

PIONIERII

Totdeauna am fost convinși, dar nu am făcut prea mult pentru acest lucru, că dacă educăm bine copiii vom avea tinerii și mai tîrziu maturii pe care-i dorim.

Dorința de mișcare, de sport și dorința de a asculta pe Beethoven și Brahms nu se pot cultiva la 20 de ani.

Iată de ce am fost bucuroși cînd am văzut că în orașul Brașov pionierii încep să fie activi și entuziaști.

De la concursul de biciclete și campionatele școlare, la serbarea de fine de an pe oraș și campingul în circuit, pionierii au dovedit elan și convingere.

Încep să apară în curțile școlilor generale chiar și terenuri cu bitum. În unele cartiere și parcuri am văzut instalații pentru jocuri și recreație. Este bine, neînchipuit de bine. Pentru că numai astfel, de la vîrsta aceasta putem stîrni în copii bucuria și necesitatea mișcării.

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(XXIII) RUSALIILE

Cei o sută și treizeci de kilometri care despart Giurgiu de Călărași nu i-am făcut în două zile, așa cum ne-am propus, ci în trei zile, din cauza lui nea Marin Banu pe care l-am întîlnit în preajma kilometrului patrusute cincizeci și nouă.

Știa să facă multe din aproape nimic — și asta numai nevoia îl învățase, îi dăruise nu numai puterea de a trăi singur zile de-a rîndul în marginea pădurii, dar și voluptatea de a prețui liniștea și izolarea.

Avea acolo, cu el, o șapcă roasă, o manta de cauciuc, un cojocel, o pereche de galoși — opinci, chibrituri, un topor și un cuțit — și încropea prînzuri, locuințe și vînători, ajutîndu-se puțin și cu

ulmii și cu dudul rătăcit în apropiere.

Dacă pescarii care bat bălțile din jurul Bucureștiului, sau chiar brațele Dunării, l-ar vedea pe nea Marin pescuind, i s-ar închina ca unui mag, pentru că, lăsate de capul lor în crăcane, undițele păreau că apucă cega și somoteii de coadă, sabițele se aliniau singure către o groapă săpată sub mal, de unde ieșeau spre a-și face harakiri, a se săra și a se stivui în altă groapă.

L-am văzut făcîndu-și ciorba — o fierbea într-un ulcior de pămînt, și i-am văzut patul — o adîncitură înconjurată de ulmii care își uneau coroanele deasupra ei spre a-l feri de rouă.

Am înțeles atunci de ce un procuror, care se plimba anul trecut, întîmplător, pe mal, în haine de oraș, a rămas la

Camil BACIU

(Continuare în pag. a 2-a)

FINALA PE ȚARĂ A „CUPEI MINERULUI"

În 3—4 august, Petroșenii au găzduit finala pe țară a „Cupei Minerului", prima ediție. După întreceri foarte disputate, în special la handbal și popice, trofeul a fost cucerit de reprezentanții județului Hunedoara. La această competiție au participat 6 județe cu peste 200 de sportivi.

Iată rezultatele pe probe: atletism: jud. Hunedoara 5400 p; handbal: jud. Maramureș 6 p; popice: jud. Hunedoara 2140 p; volei: jud. Maramureș 6 p.

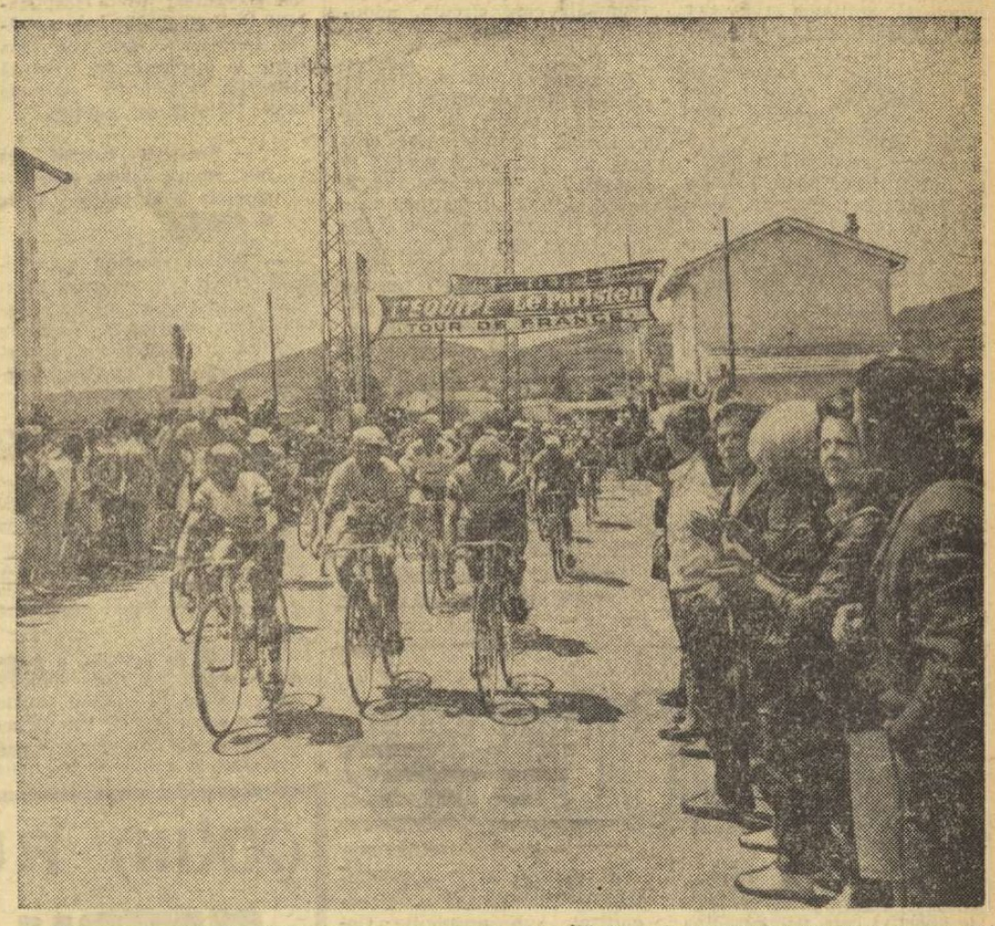

Un nou sprint la cățărare, un nou urcuș se află în calea rutierilor înaintea sprintului final.

„Marea buclă", marea aventură... (IV)

● Debut furtunos, viață zbuciumată ● Aluzii străvezii ● Și, totuși, se cere ceva schimbat ● La revedere „Tour de France"!

„Tour de France" s-a născut în 1903 din dorința unei revanșe. Cînd, în luna mai a acelui an, la braseria „Zimmer", devenită apoi „Madrid", din Paris, Henri Desgrange prezida reuniunea care avea să semneze actul de naștere al uneia dintre cele mai mari competiții sportive profesioniste din lume, se pregătea, de fapt, o mare lovitură care să cutremure (și, poate, să năruie) pe „Velo" și proprietarii săi, Pierre Giffard și Paul Rousseau. Aceștia reușiseră, prin hotărîre judecătorească, să amputeze titlul inițial al publicației lui Desgrange („l'Auto Velo") la acela ce avea să devină — tocmai prin „Tour de France" — foarte cunoscut: „l'Auto".

Apariția, nu tocmai pașnică a înconjurului Franței pe biciclete avea să fie urmată de întîmplări demne de un roman de aventuri, de peripeții care aveau să-i sperie la un moment dat chiar pe inițiatori. În prima ediție, de pildă, singurul ziarist — trimis special al „l'Auto" — parcurgea distanțele cu trenul, așteptîndu-i pe concurenți pînă după miezul nopții să treacă epuizați linia de sosire. În edițiile următoare s-au auzit pe traseu focuri de armă, au fost înregistrate „busculade" între spectatorii prea entuziaști și cicliștii adversari ai favoriților lor. Henri Desgrange a fost pe punctul de a suspenda marea aventură, dar susținătorii ei — din ce în ce mai numeroși — l-au convins s-o continue. Și, „Tour de France" a mers înainte sub tirul criticilor vehemente, susținut de jerbele fosforescente ale laudelor ce i se cuveneau.

Începutul furtunos pe care i l-au hărăzit ursitoarele și-a lăsat, se pare, amprenta peste evoluția sa ulterioară. Mai ales italienii, înfocații italieni, care nu reușesc să facă din „Giro" o replică a „Turului Franței", nu-l cruță de loc pe acest bătrîn uriaș. Și astăzi, poate chiar mai mult decît în trecut, „Tour de France" suportă în permanență canonada reproșurilor și criticilor, dar reține din toate numai ce este aplicabil, pe lîngă restul trecînd dezinvolt, ca o mică regină a sportului cu pedale.

Mă aflam în mașina d-lui Felix Levitan, codirector și, probabil, al treilea în dinastia marilor conducători ai cursei (Henri Desgrange — Jacques Goddet), cînd ziariștii italieni, prin intermediul cunoscutului specialist francez în ciclism Robert Baștide, îi luau un interviu, punîndu-i întrebări evident tendențioase.

1. — „La ce vîrstă credeți că un ziarist de ciclism își pierde entuziasmul?" — apropo de faptul că d. Levitan nu mai este la prima tinerețe; 2. — „Nu găsiți că „Tour de France" s-a demodat? Sau: 3. — „Ce părere aveți despre faptul că în perioade foarte lungi, întrecerea trenează?" — iată factura în-

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)